

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **J. O. I.**, zastoupeného JUDr. Athanassiosem Pantazopoulosem, advokátem se sídlem Slavíkova 19, Praha, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2014, č. j. 1 A 18/2014 – 51,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2014, č. j. 1 A 18/2014 – 51, byla zamítnuta žaloba, kterou se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie (dále jen „ředitelství policie“) ze dne 15. 4. 2014, č. j. CPR-13323-6/ČJ-2013-930310-V231 a předcházejícího rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 30. 9. 2013, č. j. KRPA-248472/ČJ-2013-000022. Prvostupňovým rozhodnutím bylo stěžovateli podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění a stanovena doba 1 roku, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a to z důvodu, že pobýval na území České republiky od 15. 6. 2013 do 2. 7. 2013 bez platného oprávnění k pobytu. K odvolání stěžovatele byla odvolacím rozhodnutím tato doba zkrácena z jednoho roku na 6 měsíců, ve zbylé části bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

Proti citovanému rozsudku podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost. Součástí kasační stížnosti je také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodnil tím, že výkon vyhošťujícího rozhodnutí by pro něj znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám a není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Je třeba zohlednit zejména tu skutečnost, že pokud nebude kasační stížnosti přiznán odkladný účinek a nastanou tak právní účinky napadeného rozsudku Městského soudu, bude muset stěžovatel vycestovat z území ČR, a to ještě před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, tedy před tím, než bude s konečnou platností

potvrzeno, zda je rozhodnutí o správním vyhoštění zákonné či nikoliv. Vycestování stěžovatele by mělo nepochybně za následek i ztížení jeho možností uplatňovat svá procesní práva. Poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu např. rozsudek ze dne 16. 8. 2012, sp. zn. 4 As 56/2012, rozsudek ze dne 12. 12. 2013, sp. zn. 6 As 147/2013, usnesení ze dne 6. 12. 2005, sp. zn. 2 Afs 77/2005, publikováno pod č. 786/2006 Sb.) a § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců.

Ředitelství policie vysloвило nesouhlas s přiznáním odkladného účinku, který však nijak nezdůvodnilo.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem, vyjádření správního orgánu k návrhu na přiznání odkladného účinku a skutečností vyplývajících ze správního spisu, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě naplněny.

Při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud vycházel z především z premisy, že nedejde-li k odkladu právních účinků napadeného rozsudku do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, byl by stěžovatel v důsledku právních účinků pravomocného a vykonatelného správního rozhodnutí nucen opustit území České republiky. Pro řádný výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces je přitom třeba i to, aby mohl setrvat na území České republiky do skončení řízení o jeho kasační stížnosti. Byť je stěžovatel v tomto řízení zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. Nejvyšší správní soud tedy spatřuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, spojenou s nuceným opuštěním České republiky před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, především v možné újmě na výkonu jeho práva na spravedlivý proces. Z tohoto důvodu ostatně přiznává ust. § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek na vykonatelnost napadeného rozhodnutí *ex lege* (s výjimkou případů vyhoštění cizince z důvodu ohrožení bezpečnosti státu) a není tedy bez dalšího dán důvod, proč by obdobnou možnost setrvat na území České republiky neměl mít vyhošťovaný cizinec i po dobu následného řízení o kasační stížnosti. Lze tedy v daném případě nalézt příčinnou souvislost mezi právními účinky napadeného správního rozhodnutí a možným vznikem zákonem předpokládané újmy na straně stěžovatele. Srv. i usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2012, č. j. 4 As 56/2012 – 58, či usnesení téhož soudu ze dne 4. 4. 2014, č. j. 7 Azs 36/2014 – 34.

pokračování

Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. a neshledal žádné skutečnosti, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatel nebyl vyhoštěn z důvodu ohrožení bezpečnosti státu, ale z důvodu podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona o pobytu cizinců za to, že pobýval na území České republiky od 15. 6. 2013 do 2. 7. 2013 bez platného oprávnění k pobytu. Nejvyšší správní soud neshledal v konkrétních skutkových okolnostech případu důvod, na základě něhož by ve stěžovatelově dočasném setrvání na území České republiky do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o jeho kasační stížnosti mohl být spatřován rozpor s důležitým veřejným zájmem.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle ust. § 73 odst. 2 až 4 ve spojení s § 107 s. ř. s.

Přiznaný odkladný účinek se vztahuje nikoliv jen na napadený rozsudek Městského soudu v Praze, ale též na rozhodnutí ředitelství policie o vyhoštění, jež tak do doby vydání rozsudku Nejvyššího správního soudu v této věci nemůže být vykonáno.

Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. srpna 2014

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu